

învinse de pretoriul M. Valeriū la Apollonia, și apoi se încurcă în certii cu adversarii domestici. — Siracusa după mórtea lui Jerone încă trecuse în partea Cartaginesilor, dară și acesta se luă de cōtră M. Claudiū Marcellū, după ce se apperă doi anni cu tótă cerbicia în contra Romanilor, cu ajutoriul macinelorū inventate de Archimede, a. R. 541. Agrigentulū cădū prin prodițiune, cellelalte cetăți se supuseră de bună voia lorū, și așia Sicilia tótă se făcū provinciă romană, a. R. 543.

Annibale cercă se iee Tarentulū, spre a ține deschisă comunicațiunea cu Cartaginea și cu Macedonia, înse Romanii impressurară Capua, (centrul operațiunilor lui Annibale), și cu modulū acesta lū constrinseră a lăssă Tarentulū și a se întorce în Campania; ellū attacă de la spate pre impressuratori, și după aceea vedîndū că nu pôte se adducă pre Romani ca se despressure cetatea, își luă callea spre Roma, lățindū spaimă și terróre (*Hannibal ante portas!*). Romanii formară două legiuni nōue (prin urmare nu fură lipsiți de mediele de apperare), și puseră pre Annibale la cugetare, ca nu cumū-va se cađă ellū însuși în laçiū; deci ellū se retrasse în Brutțiū. Capua se luă de Romani și spellă necredinția sa cu sângele cetățianilorū cellorū mai illustri. Annibale după mai multe frecări cu Marcellū, parte fericite, parte netericite, în cursū mai bine de unū annū de șille, sciū se tragă pre acesta într'unū laçiū, unde și perī, a. R. 545.

În Ispania Scipionii bătură pre Cartaginesi la Ibera, și cercară se i scōțā cu totulū din peninsula aceea, înse împărțindu-și puterile spre a adjuge mai currîndū la scopū, se încungiurară de Cartaginesi și de Numidi, și periră amîndoi. Dară P. Corneliū Scipione cellū tēnerū luă Cartaginea-nouă, centrul operațiunilorū Cartaginesilorū, trasse pre Ispani în partea sa, și bătū pre Asdrubale la Becula; spre a i împedică trecerea